

SAVITRI

Sri Aurobindo

**Boek II Het Boek van de Wereldreiziger
Canto XV De Koninkrijken van de Grotere
Kennis**

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK TWEE

Het Boek van de Wereldreiziger

Canto Vijftien

De Koninkrijken van de Grotere Kennis

Openingsopmerkingen voor het Canto

Aswapati staat nu aan de poorten van het eeuwige of eerder de binnenplaatsen. Hij staat aan de apex van de lagere drievoudige wereld. De Wereld-Moeder heeft de deuren naar het Verdere voor hem geopend Hij staat nu aan de deuren van het Onkenbare, op de hoogste top van het Bovenmentale, waar het zich bij het Supramentale voegt. Hier ontdekt men eerder de eerste aanraking van eenheid dan de verdeling, zoals in de lagere drievoudige wereld.

Dit vlak wordt het best beschreven als de Bovenmentale Gnosis. Er is hier geen onwetendheid, maar de mogelijkheid van onwetendheid is er, die zich feitelijk begint te manifesteren als het bewustzijn verder naar beneden gaat in de lagere en mindere vlakken van het denkvermogen en verder naar beneden. Als zodanig zijn echter de hoogste laag van het Bovenmentale en zijn wezens, de ware Goden, volledig bewust van de eenheid erachter en handelen op de basis van deze Eenheid. Deze hoogste Goden en hun vrouwelijke energieën (Godinnen) zijn viervoudig in hun eenheid en vertegenwoordigen de vier aspecten van de Ene. Deze vier aspecten zijn Wijsheid, Sterkte, Harmonie, Perfectie. Deze zijn op verscheidene manieren beschreven als de bewakers van de Zon, die aan de poorten staan, hun namen variëren met de traditie. In Sri Aurobindo's Yoga, die leunt op de Goddelijke Moeder, zijn zij de vier grote vermogens of aspecten van de Goddelijke Moeder, genoemd als Maheshwari, Mahakali, Mahalakshmi, Mahasaraswati. Zij moeten hem met hun actie eerst voorbereiden en alleen, wanneer Aswapati zo voorbereid is, kan hij verder gaan door de gouden poorten of anders zou hij een volledige vernietiging riskeren zonder enige mogelijkheid om terug te keren. Deze verandering ervaart Aswapati op het hoogste Bovenmentale vlak, dat grenst aan en direct ontvangt van de Supramentale Waarheid.

De Vrede en Zaligheid van Brahman, p. 297

Openingsopmerkingen

Aswapati heeft nu de Vrede ervaren, die komt van het Zelf door Zijn reflectie in zijn denkvermogen. Hij heeft de Zaligheid ervaren van de kosmische Geest, die deze wereld in zijn armen houdt. Hij heeft het gezicht gezien van de Goddelijke Moeder, die hem nu gebiedt om verder te gaan.

Tred van de uren

Na een onmetelijk moment van de Ziel
Weer terugkerend naar deze oppervlakkige velden
Vanuit de tijdloze diepten, waarin hij was gezonken,
Hoorde hij nog eens de langzame tred van de uren.

Aswapati verschijnt nu uit deze zieldiepten, waarin hij gezonken was. Terwijl hij verschijnt uit de toestand van tijdloosheid, keert hij langzaam terug naar de oppervlaktegebieden van het leven en hoort de tred van de Tijd.

Hijzelf voor zichzelf

Alles, wat eens begrepen was en geleefd, was ver weg;
Hijzelf was voor zichzelf zijn enige scene.

Alles leek in deze toestand ver, ver weg. Zelfs zijn eigen lichaam en denkvermogen leken, alsof iets, dat hij vanbuiten ervaarde als een scene, die men ziet.

Grenzeloze stilten

Boven de Getuige en zijn universum
Stond hij in een domein van grenzeloze stilten,
Wachtend op de Stem, die sprak en de werelden bouwde.

Terwijl hij voorbij deze Getuigetoestand ging en zijn onwerkelijke universum, stond hij in een werkelijkheid van grenzeloze stilten, die wachten op de Stem, die de werelden bouwde.

Kale en oneindige grond

Een licht was om hem heen, weids en absoluut,
Een diamant zuiverheid van eeuwig zicht;
Een bewustzijn lag stil, verstoken van vormen,
Vrij, woordloos, niet gedwongen door teken of wet,
Voor altijd tevreden met slechts zijn en zaligheid;
Een louter bestaan leefde in zijn eigen vrede
Op de kale en oneindige grond van de enkele geest.

Een licht, absoluut en zuiver licht omgaf hem en zijn zicht had de zuiverheid verzameld en het vermogen van een supramentaal licht. Hij ervaaarde zuiver bewustzijn, dat leeg was van alle vormen, vrij en stom, zonder enig teken of regel. Bestaan was een toestand van opperste tevredenheid en zaligheid. Het verbleef in Zijn eigen vrede op de vormloze oneindige grond van de Ene Geest.

Zelf's kleurloze zuiverheid

Uit de sfeer van het Denkvermogen was hij verrezen,
Hij had de sfeer van de Natuur's kleuren en schaduwen verlaten;
Hij verbleef in zijn zelf's kleurloze zuiverheid.

Aswapati was gerezen boven het Denkvermogen. Hij had alle vele kleuren en de stemmingen van de Natuur achtergelaten en verbleef in de tekenloze, kleurloze zuiverheid van het Zelf.

Slotopmerkingen

Aswapati breidt zich nu voor op nog een andere reis. Hij heeft het hoogste punt bereikt, tot waar het Denkvermogen kon klimmen. Nu moet hij verder klimmen naar juist het thuis van het Eeuwige.

De Deuren van het Onkenbare, p. 297-298

Openingsopmerkingen

Aswapati staat nu aan de deuren van het Onkenbare, van waaruit alles zijn reis begint en waarnaar alles lijkt terug te keren. Aswapati heeft zich gewaagd naar juist de bron, vanwaar niemand, die binnenkomt, ooit terugkeert of terug komt om te rapporteren, waar de ziel getuige van geweest is. Wanneer men overgaat naar dit Verdere, dan worden alle wevingen van het lot opgelost en de ketting van karma gebroken.

Onbepaalde geest

Het was een vlakke van onbepaalde geest,
Die een nul kon zijn of een ronde som van dingen,
Een toestand, waarin alles verdween en alles begon.

Het is waar alle dingen beginnen. Hier is alles nog niet begonnen om zichzelf te arrangeren in enige orde voor de doeleinden van de manifestatie. Daarom zou het ervaren kunnen worden als een nul, waarin de volle potentie van de manifestatie er is. Manifestatie zou echter een zekere ordening vereisen van de krachten op een zekere manier om zo te verschijnen in het spel van de tijd en ruimte op een zekere manier.

Al-Heerlijkheid

Alles werd het, dat het absolute uitbeeldt,
Een hoge uitgestrekte piek, vanwaar de Geest de werelden kon zien,
Kalmte's wijde epifanie, wijsheid's stomme huis,
Een eenzaam station van Alwetendheid,
Een duikplank van het Eeuwige's vermogen,
Een witte vloer in het huis van de Al-Heerlijkheid.

Het is een toestand, waar de geest zichzelf volledig kon scheiden van de wereld, die eruit tevoorschijn gekomen was. Het transcendeerde de schepping volledig. Het is een toestand van perfecte Kalmte en Wijsheid, waar Alwetendheid Almachtigheid huwde, die vanbinnen teruggehouden was, voordat het de beroering van de schepping binnenging. Het was het huis van Al-Heerlijkheid.

Geliefde en minnaar zijn één

Hier kwam het denken, dat het Denken overstijgt,
Hier de stille Stem, die ons luisteren niet kan horen,
De Kennis, waarbij de kenner het gekende is,
De Liefde, waarin de geliefde en minnaar één zijn.

Hier vindt men de opperste eenheid, waarin de zoeker een wordt met wat hij zoekt. In die hoge standplaats, waar identiteit van de ziel en de Allerhoogste gerealiseerd is, ontdekt men, hoe de kenner en het gekende, geliefde en minnaar, twee evenwichten zijn van de Ene Werkelijkheid, die uitgebracht zijn voor de heerlijkheid van het Goddelijke spel.

Het eindige en het Oneindige

Alles stond in een oorspronkelijke overvloed,
Verstild en vervuld voor zij de glorieuze droom
Van hun universele daden konden scheppen;
Hier was de spirituele geboorte ontsprongen,
Hier nam eindige's kruipen naar het Oneindige een eind.

Alle eindige dingen bereikten hun oorsprong en die oorsprong ontdekte hun volheid en overvloed. Hier ontdekten zij de droom, waarvoor zij worstelen om het te realiseren. Hier was het punt, waar onbeperktheid Zichzelf beperkte tot een toestand van geboorte en het eindige bereikte nogmaals na een lange reis het oneindige, waaruit het tevoorschijn gekomen was en zich afgescheiden voelde.

God's ongesluisde gezicht

Een duizend wegen sprongen in de Eeuwigheid
Of renden zingend Gods ongesluisde aangezicht tegemoet.

Duizend paden keerden terug naar de Eeuwigheid door deze deur als ontelbare stralen van de zon, die terugkeert naar zijn oorspronkelijke Pracht. De sluier van het universum werd gescheurd en God's verborgen gezicht kon daar gezien worden.

Deuren van het Onkenbare

Het Gekende bevrijdde hem van zijn beperkende ketting;
Hij klopte op de deuren van het Onkenbare.

Bevrijd van zowel Onwetendheid als Kennis klopte Aswapati op de poorten van het Onkenbare.

Slotopmerkingen

Aldus zien we hier Aswapati, die staat bij de gouden poorten, waar men zichzelf kan verliezen in de Bron, oplossen in het Onuitsprekelijke, de eindige Ziel vernietigen in de Superziel.

Het Kruispunt, p. 298

Openingsopmerkingen

Het Supramentale behoort bij de hogere hemisfeer van bestaan, samen met de andere drie allerhoogste Principes, dat is, Waarheid, Bewustzijn en Zaligheid, waarvan ieder zijn eigen unieke wereld heeft. Al deze werelden zijn gebaseerd op Eenheid. Zij worden gecreëerd door het ene of andere aspect naar voren te brengen van het Ene Allerhoogste Bestaan. Toch worden alle andere aspecten niet vergeten, maar zijn er eenvoudig op de achtergrond. In de lagere drievoudige werelden van het Denkvermogen, Leven en de Materie is deze eenheid verloren en prevaleert verdeling. Bij de apex van het Bovenmentale is echter het besef van eenheid niet volledig verloren. Het is er, maar begint zich al terug te trekken naar de achtergrond, en leidt naar een progressieve onwetendheid. Ofschoon er geen onwetendheid is in het eigenlijke Bovenmentale, is de stap naar Onwetendheid genomen. Dus op een bepaalde manier wordt dit het kruispunt tussen de hogere en lagere hemisferen van het bestaan.

Luister van de geest's werkelijkheden

Vandaar starend in een onmetelijk uitzicht
Eén met zelf's inzicht in zijn eigen pure uitgestrektheden,
Zag hij de luister van de werelden van de geest,
De grootsheid en het wonder van zijn grenzeloze werken,
Het vermogen en de passie, die aan zijn kalmte ontspringen,
De verrukking van zijn beweging en zijn rust,
En zijn vuurzoete mirakel van transcendent leven,
De miljoen-puntige onverdeelde greep
Van zijn visie van één zelfde ontzagwekkend Al,
Zijn onuitputtelijke daden in een tijdloze Tijd,
Een ruimte, die zijn eigen oneindigheid is.

In deze hoge werkelijkheid beginnen de subjectieve innerlijke Ruimte en de uiterlijke objectieve Ruimte zich te versmelten in een. Het vanbinnen en het vanbuiten zijn eenvoudig twee verschillende evenwichten en geen onvervreembare onderscheiden en verschillende dingen.

Hier zag hij de Luister van de Geest, zijn grootsheid en zijn werken, zijn passie en vermogen, die springen in de schepping uit een toestand van kalme oneindigheid. Hier worden de verrukking van de beweging en de kalmte van rust een. Hij zag hier de miraculeuze oorsprong van transcendent leven, de eenheid tussen de Ene en de Velen, tussen de Tijd en het Tijdloze, tussen de ruimte en de ruimteloze oneindigheid.

Glorieuze veelvoud van het Ene stralende Zelf

Een glorieuze veelvoud van één stralend Zelf,
Met vreugde antwoordend naar vreugde, met liefde naar liefde,
Alle waren daar bewegende landhuizen van God-Zaligheid;
Eeuwig en uniek leefden zij de Ene.

Alle dingen waren hier een glorieuze vermenigvuldiging van het ene eindeloze Zelf en ieder van deze antwoordde op iedere andere door zichzelf te vermenigvuldigen, op vreugde met vreugde, op liefde met liefde. Ieder wezen was een bewegend landhuis van God-zaligheid. Ieder was eeuwig en uniek, maar beleefde toch de Ene, was altijd volledig bewust van de Ene, baseerde zijn unieke leven op de Ene.

Uitbarstingen van God's waarheid

Daar zijn krachten geweldige uitbarstingen van God's waarheid
En voorwerpen zijn zijn zuivere spirituele vormen;
De Geest is niet langer verborgen voor zijn eigen zicht,
Alle gewaarwording is een zee van geluk
En heel de schepping is een daad van licht.

Deze krachten waren grote uitbarstingen van God's waarheid en objecten werden gebouwd als volmaakte en zuiver spirituele ruimten. Daar is de Geest zelf-geopenbaard aan zichzelf en niet verborgen achter vormen en werken. Iedere ervaring was een zee van geluk en de hele schepping was een handeling van licht.

Vermogens, die achter de wereld staan

Vanuit de neutrale stilte van zijn ziel
Trok hij naar velden van macht en kalmte
En zag de Vermogens, die staan boven de wereld,
Doorkruiste de werkelijkheden van het opperste Idee
En zocht het toppunt van geschapen dingen
En de almachtige bron van kosmische verandering.

Terwijl hij tevoorschijn kwam uit de neutrale velden van stilte, waarin zijn ziel ondergedompeld was, zag hij het evenwicht en de kalmte en de vermogens, die boven de wereld staan en het allerhoogste Idee, dat alles tot bestaan bracht. Daarin zocht hij het hoogtepunt van alle dingen, juist de oorsprong, het almachtige vermogen, dat de schepping kan veranderen.

Slotopmerkingen

Aswapati heeft zich ver en diep gewaagd in het Verdere op zoek naar het Almachtige Vermogen, dat alle dingen kan veranderen.

De Toppen en Hoogtepunten, p. 299

Openingsopmerkingen

Aswapati staat bij de apex van de schepping, vanwaar hij alle toppen kan zien en ervaren, die opklimmen naar het Onkenbare. Er wordt ons nu een glimp gegeven van zijn ervaring op die onbereikbare hoogtepunten, die onbereikbaar zijn, behalve door een zeldzaamste vurige tapasya, zoals waar Aswapati bij betrokken geweest is.

Mystieke toppen

Daar riep Kennis hem naar haar mystieke toppen,
Waar denken wordt behouden in een uitgestrekt innerlijk besef
En gevoel zwemt over een zee van vrede
En visie voorbij het bereik van Tijd klimt.

Deze mystieke toppen zijn de hoogste punten van de aardenatuur, die voor de enkelen ontsloten worden. Het is juist de oorsprong van Kennis, vanwaar het neerdaalt en zichzelf bekleedt in denken en woord en spraak en besef. Men kan een glimp hiervan hebben, wanneer het Idee vastgehouden wordt binnen het bewustzijn van de ziener en het vandaar zijn diepere waarheden openbaart. Alle gevoelens rijzen daar in een zee van vrede en het zicht reist naar het verre einde van de Tijd en streeft om verderop te gaan.

De eerste scheppende zieners

Als een gelijke van de eerste scheppende zieners,
Begeleid door een alles-onthullend licht
Bewoog hij door de regionen van transcendente Waarheid,
Naar binnen gericht, onmetelijk, onnoemelijk één.

De eerste scheppende zieners zijn vermogens van het Goddelijke, die gestationeerd zijn in het Bovenmentale. Zij overzien de schepping en bemiddelen tussen de bewegingen van de wereld en de Heer. Aswapati is nu deel van dit lumineuze en verheven gezelschap. Daar ging hij door regionen van de immense en transcendente Waarheid, die Een is en de Velen op hetzelfde moment. Hij kon daarbij dingen zien door een alles-openbarend licht zonder scope of mogelijkheid tot fouten.

Tijd's drievoudige verdelende stap

Daar was afstand zijn eigen enorme geest's uitbreiding;
Verlost van de ficties van het denkvermogen
Verbijsterde Tijd's drievoudige verdelende stap niet meer;
Zijn onvermijdelijke en continue stroom,
De lange stroom van zijn manifesterende koers,
Werd gehouden in geest's enkele wijde blik.

Het is het punt, van waaruit de Ruimte geschapen is als een altijd expanderende sfeer door middel van de uitbreiding van het Zelf. Daar ontspringt de Tijd om de eeuwige dromen van de Ene uit te werken. De drievoudige verdeling van het verleden, het heden en de toekomst verdwijnen, omdat men daar alles weet in zijn essentie en zijn progressieve ontvouwen door de tijd. Het wordt gezien als een enkele stroom en geen losgemaakte serie gebeurtenissen en omstandigheden. De volledige reis van de schepping en van ieder aspect en kracht en persoon werd daar gezien in de slag van een enkele visie.

Universele schoonheid

Een universele schoonheid toonde haar gelaat:
De onzichtbare diep-beladen betekenissen,
Die hier schuilgingen achter vorm's ongevoelige scherm,
Openbaarden aan hem hun onsterfelijke harmonie
En de sleutel van het wonderboek van gewone dingen.

Daar ontdekte hij het zelf van vormloze universele schoonheid en haar wet. Hij kon zo achter het scherm van besef en vorm haar onsterfelijke harmonie zien, die zich manifesteerde in de gewoonste van dingen.

Verenigende wet

In hun verenigende wet stonden de meervoudige maatstaven
Van de opbouwende kracht geopenbaard op,
De lijnen van de Wereld-Landmeter's techniek,
De betoveringen, die het kosmische web ophouden
En de magische onderliggende eenvoudige vormen.

Daar ontdekte Aswapati de wet van de Wereld-Landmeter's techniek, de Goddelijke Bouwer, die de verschillend elementen en patronen verbindt in de schepping door een set van ingewikkelde en onderling verbonden wetten. Aldus verenigt Hij de verschillende krachten, die samenwerken in de schepping in een prachtige dans en harmonieus ritme, waarbij zij het kosmische web behouden, waarin de eenvoudigste van de vormen een magie en een wonder is.

Ritmische metrum

Op pieken, waar Stille luistert met het stille hart
Naar de ritmische metrum van wentelende werelden,
Diende hij de sessies van drievoudig Vuur.

De prachtige en betoverende Goddelijke Danser heeft deze wereld in beweging gezet door de ritmes van zijn dans. Op deze mystieke pieken wordt het woord van de schepping ontvangen in de stilte van zijn stille hart. Dit mystieke woord initieert het grote kosmische yajna, waar alles met alles verbonden is. Het Vuur is de Goddelijke Energie in zijn duale aspecten van Hitte en Licht, Kennis en Wil, die zichzelf

gelijktijdig uitdrukt aan de basis in Materie, aan de Apex, waar Zijn thuis ligt in de Supramentale Waarheid en in het midden in alle middenwerelden.

Slotopmerkingen

Alle diepzinnigste geheimen van de schepping en juist haar begin worden geopenbaard aan Aswapati, zoals zij werden aan de zeldzame zieners van de Veda's in ver verleden tijden.

De Rand van de Schepping, p. 299-300

Openingsopmerkingen

Aswapati staat nu op juist de rand van de schepping. Een stap verder en hij zou de werkelijkheid binnengaan, waarvan niemand bekend is, die eruit teruggekeerd is.

Rand van twee continenten

Op de rand van twee continenten van sluimer en trance
Hoorde hij de altijd onbesproken Werkelijkheid's stem
Openbaring's mystieke kreet wekken,
De geboorteplaats gevonden van het plotselinge onfeilbare Woord
En leefde in de stralen van een intuïtieve Zon.

Aswapati staat op de grenzen van de twee hemisferen. Deze kant van de hemisfeer is onder de betovering van de Onbewustheid, die er tegen worstelt. De andere kant is de werkelijkheid van het Superbewuste. Hier wordt Aswapati een ingewijde voor de eerste scène van de eerste acte van het drama van de schepping. Hij heeft de openbaring van het eerste moment, dat het grote spel sanctioneerde, het Woord van de schepping, omdat hij leefde in de Stralen van de Supramentale waarheid.

De gouden bergrand

Vrijgesproken van de ligamenten van dood en slaap
Bereed hij de bliksemende zeeën van het kosmische Denkvermogen
En stak de oceaan over van het oorspronkelijke geluid;
Op de laatste trede naar de hemelse geboorte
Liep hij langs uitsterven's nauwe rand
Nabij de hoge grenzen van eeuwigheid,
En beklom de gouden bergrand van de werelddroom
Tussen de slachtende en de reddende vuren;
De gordel bereikte hij van de onveranderlijke Waarheid,
Ontmoette grenzen van het onuitsprekelijke Licht
En huiverde bij de aanwezigheid van het Onuitsprekelijke.

Hij is bevrijd van de greep van het Onbewuste en de dood. Hij rijdt op de zee van het kosmische Denkvermogen en zijn eerste scheppende golf. Hij stak de oceaan over van het oorspronkelijke geluid, dat de schepping in beweging zet en daarbij stond op de bergrand van vernietiging, wiens drempel niets kan oversteken of bij het oversteken ooit kan terugkeren. Een van de grenzen van de eeuwigheid, die hij beklom, is de supramentale bergrand, vanwaar de werelddroom begon, de werkelijkheid tussen de Goddelijke Energie, die bevrijdt en dezelfde Energie, die het gezicht van de dood aanneemt. Hij bereikte de gordel van de onveranderlijke Waarheid op de grenzen van het niet uitdrukkelijke Licht en ervaarde de sensatie van het Onuitsprekelijke.

Slotopmerkingen

Dit is de grens, die Aswapati over moet steken om de volmaakte remedie te vinden voor een wereld, die belegerd wordt door kwaad en pijn.

De Vele Goden en de Ene, p. 300

Openingsopmerkingen

De vele goden zijn aspecten van de Ene. Terwijl de schepping neerdaalt naar steeds lagere niveaus, lijkt ieder van deze goden een gescheiden persoonlijkheid aan te nemen. Maar in het Goddelijke Bewustzijn zijn zij allemaal harmonieus verenigd in de Ene. Er zijn veel aspecten van de Ene Goddelijke, die oneindig is in Zijn Bestaan, Bewustzijn, Zaligheid.

De zon-ogige Wachters

Boven hem zag hij de vlammeende Hiërarchieën,
De vleugels, die zich vouwen rond de geschapen Ruimte,
De zon-ogige Wachters en de gouden Sfinx
En de omhoogtorende vlakten en de onveranderlijke Heren.

Boven het Bovenmentale of eerder aan juist de poorten van het Supramentale zijn er deze Vermogens, die de wachters zijn van de Waarheid. Daar kan men alleen even een glimp zien van de gouden Sfinx, die de poorten van de eeuwigheid bewaakt. Daar kan men de vlammeende vermogens zien van de onveranderlijke Heren, die de verschillende aspecten besturen van de schepping.

Een wijsheid, die wacht op de Alwetendheid

Een wijsheid, die wacht op Alwetendheid
Zat stemloos in een uitgestrekte passiviteit;
Het oordeelde niet, nam de maat niet, noch streefde het te weten,
Maar luisterde voor het gesluierde alziende Denken
En de last van een kalme transcendenten Stem.

Daar vindt men de Wijsheid, die haar vermogens betreft van het Alwetende en stemloos zit in een toestand van uitgestrekte passiviteit om te ontvangen, wat overgedragen is van Vanboven. Deze Wijsheid beoordeelt niet, noch neemt de maat, noch streeft om te weten. Zij ziet eenvoudig en luistert naar het alziende Denken en de kalme Transcendente Stem van het Allerhoogste.

Alles, dat gekend kan worden

Hij had de top bereikt van alles, wat gekend kan worden;
Zijn zicht steeg uit boven schepping's kop en basis;
Vlammend openbaarde de drievoudige hemelen hun zonnen,
De duistere Afgrond onthulde zijn monsterlijke heerschappij.

Dit is zover als de grootste ziener, yogi of tapaswi kan reiken. Het is de apex van alle kennis. Daar kon Aswapati de hele schepping bekijken in een enkele oogopslag, zoals men alle dingen bekijkt vanaf een uitkijphoogte. De drievoudige hemelen van

de drie hogere werelden openbaarden hun glorie en ook de obscure afgrond liet zijn monsterlijke energieën zien. Deze gloed van de drievoudige hemelen zijn de hoogste punten van de Aarde, de Middenwerelden (vitaal) en de Mentale Werelden.

Het ultieme Mysterie

Alles behalve het ultieme Mysterie was zijn gebied,
Bijna ontsloot het Onkenbare zijn buitenrand.

Alles was gekend, behalve het Ultieme Mysterie. Hij kon hier de bergrand even zien van het Onkenbare.

Zelf's oneindigheden

Zijn zelf's oneindigheden begonnen te verschijnen,
De verborgen universa riepen hem aan;
Eeuwichheden riepen naar eeuwichheden,
Hun sprakeloze boodschap stil zendend van veraf.

Ieder deel in ons, ofschoon beperkt en hier aan het werk, heeft zijn oorsprong in een of ander aspect of vermogen van het Goddelijke. Naar deze absoluutheid hunkert hij. Hier begint Aswapati de verschijning te ervaren van deze oneindigheden. Hij werd getrokken naar de eeuwige werelden van de Waarheid en begon boodschappen te ontvangen uit deze verborgen domeinen.

Een miljoen energieën

Verrezen uit het wonder van de diepten
En brandend van de bovenbewuste hoogten
En zwenkend in grootse horizontale windingen
Kwamen een miljoen energieën samen en waren de Ene.

Hij was daar getuige van de dans van een miljoen energieën, die verrezen uit de diepten en geveegd van de hoogten en bewogen in wijde cirkels om de Ene.

Stroomde naar een zee

Alles stroomde onmetelijk naar één zee:
Alle levende vormen werden zijn atomische tehuizen.

Alle ontelbare krachten van de schepping gingen naar het Ene levende centrum en de kern van alle dingen. Iedere vorm was er de verblijfplaats van.

Een Panenergie, die harmoniseerde

Een Panergie, die alle leven harmoniseerde,
Hield nu het bestaan onder zijn uitgestrekte controle;
Een deel van die majesteit werd hij gemaakt.

De Ene hield alle kosmische krachten en energieën en vermogens in een harmonieuze en uitgestrekte omarming als ontelbare aspecten van de Ene, ofschoon Hij Zelf niet door hen was samengesteld. Aswapati voegde zich bij deze prachtige dans en werd een deel van die majesteit.

De onvergeetachtige Straal

Willend leefde hij in de onvergeetachtige Straal.

Hij begon te verblijven in het Licht, dat niet verduisterd kan worden. Het is een toestand van totale en volledig gewaarzijn.

Slotopmerkingen

Aswapati is aangekomen bij de standplaats van het bewustzijn, waar de hele schepping zich haast naar de Ene, die ook de Oneindige is, die alle kosmische vermogens harmonieus binnen Zich houdt. Dit zijn de grote goden, die gezien worden aan de apex van de schepping.

Oneindigheid's Schoot, p. 301

Openingsopmerkingen

Aswapati is nu een met de grote Goden. Zijn bewustzijn is onmetelijk uitgestrekt geworden. Het gekruip van zijn eindige denkvermogen eindigt en gaat binnen in het Oneindige. Nog een stap en hij zou het Supramentale binnengaan.

Marsen van de Wereld-Kracht

In die hoge werkelijkheid, waar geen onwaarheid kan komen,
Waar allen verschillend zijn en alles een is,
In de Onpersoonlijke's oceaan zonder kust
Reed de Persoon verankerd in de Wereld-Geest;
Het huiverde met de machtige marsen van Wereld-Kracht,
Zijn daden waren de kameraden van Gods oneindige vrede.

Het is de werkelijkheid, die grenst aan de wereld van Waarheid. Er kan daar geen onwaarheid binnengaan. Hier is er de synthese van de Ene en de Velen. Hier is de uitgestrekte Persoonlijkheid van het Goddelijke Bewustzijn, zowel als Zijn Goddelijke Persoonlijkheid, die verankerd is in de Wereld-Geest. Hier ervaaarde hij de Wereld-Kracht, die beweegt naar het grote Ontvouwen van het Goddelijke. Dit marcheren was echter een beweging van volmaakte en oneindige vrede.

Volmaaktheid kerven

Als een toegevoegde glorie en een symbolisch zelf,
Was het lichaam voor de ziel bevrijd,
Een onsterfelijk punt van vermogen, een blok van evenwicht
In een kosmiciteit's wijde vormloze vloedgolf,
Een bewuste rand van Transcendente's macht,
Die volmaaktheid kerft uit een heldere wereldsubstantie,
Verbeelde het hierin een universum's besef.

Hier wordt het lichaam ervaren als een symbool van de ziel, waarbij het zijn glorie deelt als een verbonden zelf. Terwijl het vermogen en evenwicht combineert in het uitgestrekte kosmische bewustzijn, dat stroomt uit het vormloze, was dit de bewuste rand van de Transcendente's macht, die zich naar de kosmos richt. Hier wordt het geheime besef van het universum, dat het kerven van perfectie is uit de wereldsubstantie, gezien en gekend.

Enkel weefsel van bewustzijn

Daar was bewustzijn een dicht en enkel weefsel;
Het verre en nabije waren één in geestruimte,
De momenten waren daar zwanger van alle tijd.

Daar werden alle verschillende strengen van bewustzijn verenigd in een enkel weefsel, dat het nabije en verre brengt in een enkele geestesruimte. Ieder moment behield daar binnen zichzelf de mogelijkheden van alle tijd.

Het superbewuste's scherm

Het superbewuste's scherm was door denken gescheurd,
Idee roteerde symfonieën van zicht,
Zicht was een vlamworp vanuit identiteit;
Het Leven was een wonderschone reis van de geest,
Gevoel een golf van de universele Zaligheid.

Het Bovenmentale is als een scherm, dat het Superbewuste bedekt. Hier wordt het scherm afgescheurd en worden ideeën plastisch en synthetisch. Het zicht was een vlamworp van identiteit. Als zodanig werd de nabijheid gevoeld met alle dingen. Het leven werd ervaren als een prachtige reis van de geest en gevoelens als golven van de universele Zaligheid.

Oneindigheid's schoot

In het koninkrijk van Geest's vermogen en licht,
Alsof een, die uit oneindigheid's schoot is aangekomen,
Kwam hij nieuwgeboren, als kind en onbegrensd
En groeide in de wijsheid van het tijdloze Kind;
Hij was een uitgestrektheid, die al snel een Zon werd.

Aswapati lijkt opnieuw geboren te zijn uit de schoot van het Oneindige, dat de reis beëindigt op een eindige basis. Hij is nu als een nieuw geboren kind, zuigeling en onbepaald. Hij groeide in de wijsheid van het tijdloze Kind van dit nieuwe bewustzijn. Hij was een uitgestrektheid, die op het punt stond om een te worden met de supramentale zon.

Slotopmerkingen.

Aswapati staat nu op het punt om de koninkrijken van het Supramentale binnen te gaan en ervaart vervolgens de transfigurerende aanraking.

Keizerrijk van de Zon, p. 301-302

Openingsopmerkingen

De hoogste laag van het Bovenmentale is de grens, waarover men, wanneer men het oversteekt, de supramentale werkelijkheid zou binnengaan. Die heeft Aswapati nu bereikt.

Lumineuze stilte

Een grootse lumineuze stilte fluisterde naar zijn hart;
Zijn kennis ontving een onpeilbaar inzicht,
Een uitzicht, dat niet afgesneden werd door korte horizonten:
Hij dacht en voelde in allen, zijn blik had vermogen.

Aswapati is een lumineuze stilte binnengegaan. Zijn kennis is onpeilbaar en allesomvattend geworden. In deze toestand van kosmisch bewustzijn dacht en voelde Aswapati in alles en zag alle dingen met het alles openbarende intense Licht.

Converseer met de Goden

Hij communiceerde met de Onmededeelbare;
Wezens van een wijder bewustzijn waren zijn vrienden,
Vormen van een grotere subtielere makelij kwamen naderbij;
De Goden converseerden met hem achter Leven's sluier.

Het is het vlak van de hoogste Goden en Aswapati is intiem met hen geworden. Hij converseerde met de Goden, die verborgen zijn achter de sluier van het Leven. Hij maakte wezens van kosmische dimensies en de goden met subtiële vormen zijn vrienden.

Natuur's toppen

Zijn wezen werd buur van Natuur's toppen.

Deze grote Goden van het Bovenmentale vertegenwoordigen de hoge pieken van de Natuur boven de drievoudige lagere wereld.

De primaire Energie

De primaire Energie nam hem in zijn armen;
Zijn brein was gehuld in een overweldigend licht,
Een al-omarmende kennis greep zijn hart:
Gedachten verrezen in hem, die geen aards denkvermogen bevatten
kan,
Machten speelden, die nooit ijden door sterfelijke zenuwen:
Hij speurde naar de geheimen van het Bovenmentale,
Hij verdroeg de verrukking van het Overziel.

Het Ene oorspronkelijke Vermogen nam hem nu in Haar armen. Zijn brein was omwikkeld in een overweldigend licht. Een alles omarmende kennis greep zijn hart. Gedachten kwamen in hem op, die het aardse denkvermogen niet vast kan houden. Machten speelden, die niet kunnen ijlen door sterfelijke zenuwen. Hij stond boven het Bovenmentale, waar al haar geheimen gekend kunnen worden en haar verrukking gevoeld.

Keizerrijk van de Zon

Als een grensbewoner van het keizerrijk van de Zon,
Afgestemd op de verheven harmonieën,
Verbond hij de schepping met Eeuwige's sfeer.

Dit is de grens van het Supramentale, waar het het Bovenmentale ontmoet. Hier is er een volmaakt ritme, waar alle verschillende aspecten geharmoniseerd zijn en afgestemd op het Eeuwige.

Teugels van kosmische Kracht

Zijn eindige delen naderden hun absoluten,
Zijn daden omljstten de bewegingen van de Goden,
Zijn wil nam de teugels op van de kosmische Kracht.

Hier eindigt de reis en gaat het oneindige binnen. Ieder deel van de natuur ontdekt haar absolute waarheid. Zijn acties werden wijd en universeel als de Goden. Hij nam de lading op van dit Bovenmentale koninkrijk, dat de wereld bestuurt.

Slotopmerkingen

Dit is de hoogste standplaats van Aswapati, de hoogste, die men kan bereiken binnen de drievoudige wereld. Het grenst aan het ultieme Mysterie, dat hier een beetje gezien kan worden.

Slotopmerkingen voor het Canto

Dit is het hoogste Bovenmentale vlak, dat goed de indruk zou kunnen geven, dat het juist de hoogste is. Hier zou men kunnen voelen, dat men aangekomen is, maar het is in feite de grens voor een ingang in de werkelijkheden van het Absolute.

Slotopmerkingen voor het Boek

Boek Twee met zijn vijftien canto's komt nu tot een einde. Het beschrijft Aswapati's reis over de ladder van het bewustzijn, die opklimt naar het Oneindige. Hij steekt de drievoudige wereld over en ontdekt hun wetten en wezens en invloed op de aarde. Hij navigeert door hun hoge en lage punten, sondeert hun grenzen en gaat verder door. Dan ontdekt hij de kern van de schepping, haar geheime Ziel. Nu is hij klaar om verder te gaan naar het Verdere, omdat zijn zoektocht niet voorbij is en hij nog niet het volmaakte antwoord gevonden heeft voor zijn aspiratie om de aarde en de mens te redden. Om die alchemist Energie te vinden, die Sleutel op alle deuren, moet hij het avontuur van het Onkenbare ondernemen.

EINDE VAN CANTO VIJFTIEN
Einde van Boek Twee